

Odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka

I. ÚS 188/2015

S uznesením senátu v tejto veci nesúhlasím a uplatňujem proti nemu podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde odlišné stanovisko. Som totiž toho názoru, že ústavná sťažnosť nemala byť odmietnutá ako neprípustná pre jej predčasnosť, pretože

- sťažovateľka namietala konečné rozhodnutie okresného súdu, proti ktorému už neexistuje ďalší opravný prostriedok nápravy, okrem tejto sťažnosti,

- práve namietaným rozhodnutím došlo k tvrdenému zásahu do základných práv sťažovateľky,

- odstránenie tohto porušenia nie je možné dosiahnuť v rámci opravných prostriedkov proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie preddavku, lebo toto je len jeho dôsledkom,

- týmto postupom sa len umelo navyšuje konanie na ďalších súdnych inštanciách (pred odvolacím súdom, dovolacím súdom a opätovne pred ústavným súdom) bez racionálneho procesného dôvodu, takže

- tento postup zbytočne zaťažuje nielen všeobecné súdy, ale aj ústavný súd, čo zároveň vedie k poškodeniu účastníkov ostatných konaní, ktorých spory z dôvodu narastajúcej zahltenosti týchto súdov čakajú na riešenie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti zastávam názor, že ústavný súd mal v danej veci vykonať meritórny prieskum ústavnej sťažnosti z hľadiska tvrdeného zásahu do základných práv sťažovateľky. Rezignáciou na túto svoju právomoc ústavný súd vystavil sťažovateľku odopretiu spravodlivosti.

V Košiciach 29. apríla 2015